

Súd: Krajský súd Nitra  
Spisová značka: 6Co/78/2021  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4117204771  
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyáková  
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4117204771.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Polyákovovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Ingrid Doležajovej, právnej veci žalobcu: P. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. D. XXXX/XX, A. W., zastúpený JUDr. Peter Harakály, so sídlom Mlynská 28, Košice proti žalovanej: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 31 595 545, so sídlom Štefánikova 17, Bratislava, zastúpená Advokátskou kanceláriou FELIX NEUPAUER & PARTNERS, Dvořákovo nábřeží 8/A, Bratislava, o zaplatenie sumy 83.709,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 24. 08. 2021 č. k. 25C/10/2017-361, takto

### rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach vo výroku I., IV. p  
o t v r d z u j e .

V napadnutej zamietajúcej časti rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia sumu 2.721,90 € s 15 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.721,90 € od 13. 02. 2017 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu za zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia v sume 1.360,95 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo výroku V., VI. rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalovaná je povinná zaplatiť trovy štátu na účet Okresný súd Nitra v sume 175,41 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

### o d ō v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 29.940,90 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 13. 02. 2017 do zaplatenia a zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 14.970,45 eur, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V časti o zaplatenie sumy 29.271,- eur súd konanie zastavil. Vo zvyšku návrh zamietol. Žalovanú zaviazal zaplatiť na účet Okresného súdu Nitra súdny poplatok v sume 2.694,50 eur do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Žalobcu zaviazal zaplatiť trovy štátu na účet Okresného súdu Nitra v sume 30,70 eur do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia a žalovanú zaviazal zaplatiť trovy štátu na účet Okresného súdu Nitra v sume 144,71 eur do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Žalobcovi súd voči žalovanej priznal náhradu trov konania v rozsahu 65 %. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa podaným návrhom domáhal sťaženia spoločenského uplatnenia v sume 55.806,- eura s 5 % úrokom z omeškania od 13. 02. 2017 do zaplatenia a zvýšenia spoločenského uplatnenia v sume 27.903,- eur na tom skutkovom základe, že pri dopravnej nehode

dňa 22. 04. 2014 ako spolujazdec utrpel ťažké ublíženie na zdraví. V tomto konaní si uplatnil sťaženie spoločenského uplatnenia z dôvodu vážnych duševných a sexuálnych porúch ohodnotených MUDr. Danicou Caisovou na 3160 bodov. Následkom úrazu je čiastočne nesebestačný, natrvalo vylúčený z doterajšieho a budúceho plnohodnotného osobného a spoločenského života. Následkom úrazu sa stal invalidným s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 80 %. Úraz a vážne následky utrpel v mladom veku XX rokov a z toho dôvodu si uplatňoval 50 % zvýšenie SSU. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 420 ods. 1, § 424, § 441, § 443, § 444, § 445, § 446, § 449 ods. 1 a § 450 OZ, § 799 ods. 2 OZ, ako aj § 4, § 5, § 6, § 7, § 8 a § 10 zák. č. 437/2004 Z. z., ako aj ust. § 11, § 15 zák. č. 381/2001 Z. z. a § 4 ods. 3 písm. d/ a § 68 ods. 1 zák. č. 315/1996 Z. z. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobca utrpel škodu na zdraví, ktorú spôsobil U. D. na vozidle, ktoré bolo zákonne poistené u žalovanej. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva právo žalobcu na náhradu škody priamo od žalovanej. Pri bodovom ohodnotení SSU súd vychádzal zo záverov predložených posudkov a výpovedí znalkyne MUDr. Danice Caisovej a znalca MUDr. Stanislava Kollára, ktorí sa na bodovom ohodnotení SSU žalobcu zhodli, pričom strany sporu tieto ich závery nerozporovali. Súd ich stanovisko považoval za odborné vyjadrenie, z ktorého vychádzal. Vychádzal tak z položky 254 s bodovým ohodnotením 780 bodov a zvýšením 75 %, položka 321a s bodovým ohodnotením 800 bodov a zvýšením o 100 %. Spolu 2965 bodov, od ktorých bola odrátaná priznaná položka 255 v rozsahu 910 bodov, na čom sa tiež znalci zhodli, že ide o prekrývajúce sa položky. Súd tak mal za to, že bodové ohodnotenie SSU žalobcu je dostatočne preukázané v týchto stanoviskách znalcov, ktorých pri hodnote bodu 17,66 eura tak SSU celkovo predstavovalo sumu 36.292,- eura. V danom prípade sa žalobca domáhal aj zvýšenia SSU súdom o 50 %. Žalovaná akceptovala v rozsahu 10 až 40 %. Súd bez zaváhania mal za to, že v danom prípade je dôvod hodný osobitného zreteľa pre 50 % zvýšenie SSU. Úraz sa stal žalobcovi v mladom veku, pričom znemožnil jednoznačne žalobcovi ďalšie jeho životné plány, pracovné, ale aj súkromné. Je pripútaný na invalidný vozík, trpí trvalými somatickými poruchami, z ktorých za najzávažnejšie sú poúrazová paraplégia dolných končatín, obmedzenie hybnosti hrudníka a zrasty pľúc, inkontinencia stolice, inkontinencia moču, poúrazové obmedzenie hybnosti chrbtice, poúrazové poruchy sexuálnych funkcií, vážne duševné poruchy a strata, resp. ťažká deformácia penisu. Je obmedzovaný žalobcov ďalší pracovný a rodinný život. Zlepšenie zdravotného stavu je značne nepravdepodobné, žalobca nie je schopný samostatne vykonávať základné životné potreby, je plne invalidný s 80 % zníženou zárobkovou schopnosťou a 90 % funkčnou poruchou. Bol toho názoru, že ktokoľvek, kto by sa dokázal vžiť do situácie žalobcu, i bez štipky empatie, by o nižšom nároku ako 50 % zvýšenie SSU ani objektívne neuvažoval. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 49/2012. Poukázal na výpoveď žalobcu, ako aj svedkyne F. Q., keď u žalobcu nastala závažná zmena po úraze, rozdiel v neprospech stavu po nehode je zjavný. Zjavne aj po psychickej stránke a jednoznačne a nezvratne v oblasti sexuálneho života. V rámci 50 % zvýšenia SSU mal žalobca nárok na sumu 18.146,- eur. Ďalej uviedol, že jedna vec je posúdenie SSU a zvýšenia SSU súdom, druhá vec je vyhodnotenie spoluzodpovednosti žalobcu za vzniknutú škodu. Žalobca porušil prevenčnú povinnosť mať zapnuté bezpečnostné pásy. To, že nebol pripútaný, bolo objektívne preukázané správou polície z dopravnej nehody, ako aj posudku spoločnosti Forensic.sk. V tomto prípade mal súd za to, že je viac ako pravdepodobné, i keď to nebolo možné technicky preukázať, že ak by mal žalobca pásy, nedošlo by k takým závažným následkom. Nad mieru pochybností však podľa súdu a vyjadrení žalobcu, správy polície, záverov posudku Forensic.sk zrejme, že žalobca nebol pripútaný bezpečnostným pásom. Toto súd videl ako spoluzodpovednosť žalobcu na vzniknutej škode, a preto jeho nárok krátil o 17,5 % na základe spoluzodpovednosti žalobcu na sumu 29.940,90 eur ohľadne SSU a na sumu 14.970,45 eur ohľadne zvýšenia SSU. Súd v podobných veciach vychádzal zo spoluzodpovednosti poškodenej osoby v rozsahu cca 25 %. Na druhej strane treba zohľadniť, že nie každá vec je rovnaká a určité pochybnosti o rozsahu následkov boli aj zo strany znaleckej organizácie Forensic.sk, keď ich záver o nepripútaní sa nebol technicky jednoznačný, v čom by súd videl dôvod pre nižšiu spoluzodpovednosť žalobcu, ale aj v tom, že v konaniach sp. zn. 10C/617/2015 a sp. zn. 7C/206/2015 súd skutočnosť, že žalobca nebol pripútaný bezpečnostnými pásmi, zohľadnil spoluzodpovednosť žalobcu v rozsahu 10 %. Súd pri rozhodovaní zohľadnil aj tieto rozhodnutia Okresného súdu Nitra. Neznamená to však, že rozhodnutia musia byť úplne totožné, odchýlka 7,5 % je podľa súdu z hľadiska výkladu práva prijateľná. V priebehu konania žalobca akceptoval názory lekárov na výšku SSU a z tohto dôvodu zobral žalobu v časti o zaplatenie sumy 29.271,- eur späť a súd podľa § 145 v tejto časti konanie zastavil. Vo zvyšku vzhľadom na spoluzodpovednosť žalobcu súd žalobu zamietol. Žalobca sa taktiež domáhal úroku z omeškania, pričom súd dospel k záveru, že žalobca má podľa zákona č. 381/2001 Z. z. nárok na úrok z omeškania od 13. 02. 2017 do zaplatenia. Dňa 28. 10. 2016 si žalobca uplatnil nárok u žalovanej na jeho zaplatenie v lehote 15 dní, ubehli tri mesiace a 15 dní a žalovaná neplnila v zmysle ustanovení § 11 ods. 7, 8

zákona č. 381/2001 Z. z. Súd mal za to, že aj poisťovňa, teda žalovaná sa môže s plnením dostať do omeškania aj z iných dôvodov, ako je uvedené v zákone o PZP. Tento zákon je lex-specialis voči občianskeho zákonníku a súd postupoval podľa § 220 ods. 3 CSP. Uviedol, že poukazovaním na zákon o PZP sa poisťovňa dostáva voči poškodenému do neprimeranej výhody. Ak by nebol zákonný nárok na úrok z omeškania, žalovaná by sa v podstate nikdy nedostala do omeškania, aj keby neplnila. Každý dlžník si musí byť vedomý, že mu hrozí nejaký následok za neplnenie a z tohto pohľadu si musia byť všetci rovní. Dodal, že v zmysle § 11 zák. č. 381/2001 Z. z. je riešená povinnosť poisťovateľa, ale nie následok, ak si svoju povinnosť nesplní, resp. ju nevyhodnotí z pohľadu súdu správne, naopak ust. § 563 OZ takúto situáciu rieši. Súd mal teda za to, že žalovaná sa dostala do omeškania a v zmysle § 517 OZ priznal žalobcovi úrok z omeškania. O súdnom poplatku rozhodol podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o a zaviazal žalovanú na zaplatenie súdneho poplatku v sume 2.694,50 eur zo súdom priznanej sumy v rozsahu 6 %. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 CSP tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 65 %. O trovách štátu rozhodol podľa § 259 CSP a s poukazom na úspech strán sporu zaviazal žalobcu a žalovanú na náhradu trov štátu tak, ako uviedol vo výroku rozhodnutia.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadli v zákonnej lehote odvolaním žalobca i žalovaná. Žalobca sa domáhal jeho zmeny tak, že žalovaná bude povinná zaplatiť žalobcovi náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia ešte v sume 2.721,90 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne z uvedenej sumy od 13. 02. 2017 do zaplatenia a toto do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a žalovaná bude povinná zaplatiť žalobcovi zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia ešte v sume 1.360,95 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň žiadal, aby v časti trov konania mu bol priznaný nárok v rozsahu 100 % tak pred súdom prvej inštancie, ako aj v odvolacom konaní. Výslovne uviedol, že nenapáda rozsudok okresného súdu v I., II., IV. a VI. výroku. Svoje odvolanie odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, a to z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V dôvodoch odvolania uviedol, že súd nesprávne aplikoval ust. § 441 OZ a stanovil nesprávny rozsah spoluzavinenia žalobcu. V konaní nebol celkom jednoznačne preukázaný predpoklad zodpovednosti za vlastnú škodu na zdraví, spočívajúcu už v samotnom zavinenom porušení právnej povinnosti, konkrétne v porušení právnej povinnosti mať zapnutý bezpečnostný pás. Pri hodnotení všetkých dôkazov nie je možné dospieť k jednoznačnému záveru, ktorý by bez akýchkoľvek pochybností potvrdil, či vyvrátil skutočnosť, že žalobca bezpečnostný pás zapnutý mal. Okrem toho, že skutočnosť porušenia právnej povinnosti zo strany žalobcu nebola v konaní jednoznačne preukázaná, nebola v konaní preukázaná jednoznačne ani prípadná príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a následným vznikom škody. Bez existencie príčinnej súvislosti nie je daná zodpovednosť za škodu, ani zodpovednosť poškodeného za spoluzavinenie škody. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25Cdo/4199/2013, v ktorom rozhodnutí súd konštatoval a odmietol postup, kedy súd automaticky vychádzal z predpokladu, že nepripútanie sa bezpečnostným pásom bolo príčinou vzniku škody, resp. zväčšenie jej rozsahu. Vždy je potrebné vychádzať z konkrétnych okolností prípadu a možnosť spoluzavinenia, resp. jeho mieru posudzovať individuálne. V danom prípade znalecká organizácia nevedela zaujať jednoznačné stanovisko k tomu, ktoré zranenia by žalobca nečelil, ak by bol pripútaný bezpečnostným pásom. Za týchto okolností nebola existencia príčinnej súvislosti v konaní jednoznačne preukázaná. V prípade, ak by bolo v konaní žalobcovi preukázané porušenie právnej povinnosti mať zapnutý bezpečnostný pás a bola by preukázaná príčinná súvislosť medzi týmto porušením právnej povinnosti žalobcu a následným vznikom jeho škody na zdraví, je možné uvažovať len o spoluzavinení v minimálnej miere. Je možné akceptovať maximálne mieru spoluzavinenia žalobcu na vzniku škody v rozsahu 10 %. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. z. 9Co/98/2020, kde v prípade totožnej dopravnej nehody a totožného žalobcu stanovil jeho mieru spoluzavinenia v rozsahu 10 %. Pri zohľadnení spoluviny v miere 10 %, a nie v miere 17,5 %, ako to stanovil okresný súd, by mal žalobca nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 32.662,80 eur (o 2.721,90 eur, viac ako priznal žalobcovi okresný súd v rozsudku) a nárok na zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 16.331,40 eur (o 1.360,95 eur viac, ako priznal žalobcovi súd prvej inštancie), čomu zodpovedá aj odvolací návrh žalobcu.

3. Žalovaná sa svojím odvolaním domáhala zrušenia rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutých častiach vo výroku I., IV., VI. a VII. a vrátenia súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie. V dôvodoch svojho odvolania uviedla, že podáva odvolanie proti výrokom I., IV., VI., VII., a to v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP. Uviedla, že súd prvej inštancie vecne nesprávne posúdil, pokiaľ

spoluzavinenie žalobcu na následkoch dopravnej nehody považoval za primerané len v rozsahu 17,5 %, a to vzhľadom na všetky skutkové okolnosti prípadu. Tiež vec nesprávne právne posúdil, pokiaľ priznal zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia v maximálnej možnej miere. V zmysle § 4 ods. 2 zákona o PZP je to práve poškodený - žalobca, ktorý je povinný svoje nároky uplatniť a preukázať. Zo všetkých vykonaných dôkazov je podložený a odôvodnený záver, že žalobca v čase dopravnej nehody pripútaný nebol. Táto skutočnosť mala podstatný vplyv na rozsah jemu spôsobenej škody na zdraví. Má za to, že pokiaľ nie je možné jednoznačne určiť mieru zodpovednosti na strane žalobcu v zmysle § 441 OZ pod pojmom „pomerne“, nemožno rozumieť až 50 %. Napriek vyššie uvedenému žalovaná navrhla aplikovať 25 % zníženie, ktoré možno vzhľadom na všetky okolnosti podľa právneho názoru žalovanej považovať za primerané, proporcionálne a spravodlivé bez toho, aby žalovaná akýmkoľvek spôsobom marginalizovala poškodenie zdravia žalobcu. Čo sa týka zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia, maximálne zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia by malo byť priznané len v obzvlášť závažných prípadoch pri poškodených, ktorí sú absolútne vylúčení zo spoločenského života, vyžadujú 24 hodinovú starostlivosť a podobne. V danom prípade žalobca jazdí na motorovej štvorkolke, chodí na poľovačky, rybačky, v obmedzenej miere aj do spoločnosti a od roku 2020 má novú priateľku, vážnymi duševnými poruchami netrpí a u psychiatra sa nelieči. Má tiež za to, že súd vec nesprávne posúdil, pokiaľ ide o samotné bodové ohodnotenie SSU. Samotná znalecká organizácia Forensic.sk zaujala názor, že súbežné použitie položky 254 a 255 nie je z medicínskeho hľadiska správne, nakoľko by sa v takomto prípade jednalo o duplicitné hodnotenie. Napriek tejto skutočnosti súd akceptoval zhodné stanovisko MUDr. Stanislava Kollára a MUDr. Danice Caisovej pri ich vzájomnej konfrontácii realizovanej na pojednávaní dňa 22. 09. 2020, pričom je zjavné, že sa jedná skôr o kolegiálnu dohodu, ako o odborné stanovisko.

4. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že už vo svojom odvolaní uviedol argumentáciu, prečo posúdenie spoluzavinenia súdom prvej inštancie v rozsahu 17,5 % je neprimeraným a nepreukázaným. Preto nemôže súhlasiť so žalovanou, ktorá túto mieru považuje za prinízku. V danom prípade podstatnou príčinou vzniku škody bolo porušenie povinností zo strany vodiča. Zo strany žalobcu je možné uvažovať len o spoluzavinení v minimálnej miere, a to v rozsahu 10 %, a to aj s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/98/2020, ktorý v prípade totožnej dopravnej nehody a totožného žalobcu stanovil mieru jeho spoluzavinenia v rozsahu 10 %.

5. Pokiaľ ide o rozsah zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia, je potrebné si uvedomiť, že predmetom konania je náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia v psychickej a sexuologickej oblasti. Posudzujúci lekári sa zhodli na tom, že u žalovaného došlo k strate sexuálnych funkcií. Rovnako pokiaľ ide o psychickú stránku, po dopravnej nehode došlo u žalobcu k tak zásadnej degradácii, že zvýšenie SSU je plne primeraným.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), po zistení, že odvolanie podali v stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) strany, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné sčasti ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť a sčasti podľa § 388 CSP zmeniť.

7. Predmetom konania v zmysle žaloby žalobcu bola náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 55.806,- eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 13. 02. 2017 do zaplatenia a náhrada za zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 27.903,- eur. V priebehu konania zbral žalobca akceptáciu názorov lekárov žalobu v časti o zaplatenie 29.271,- eur späť a rozsudok v tejto časti odvolaním napadnutý nebol zo žiadnej strán sporu, a preto v tejto časti rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť.

8. Vychádzajúc zo stranami sporu prezentovaných odvolacích dôvodov je zrejmé, že tak žalobca, ako i žalovaná nesúhlasili s rozhodnutím súdu v otázke posúdenia spoluzavinenia poškodeného - žalobcu na vzniku škody, ako žalovaná tiež namietala nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie o maximálnom zvýšení sťaženia spoločenského uplatnenia žalobcu.

9. Vo vzťahu k posúdeniu toho, či je žalobca v zmysle ust. § 441 OZ spoluzodpovedný za vznik škody, odvolací súd udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, keď súd prvej inštancie prijal správne skutkové závery o tom, že žalobca ako osoba sediaci na sedadle

povinne vybavenom bezpečnostným pásom, nebol bezpečnostným pásom pripútaný, avšak následne prijal nesprávny právny záver o jeho spoluzavinení na vzniknutej škode. Súd prvej inštancie konštatoval vo svojom rozhodnutí, že súd v podobných veciach vychádzal zo spoluzodpovednosti poškodenej osoby v rozsahu cca 25 % a poukázal na rozsudok súdu sp. zn. 25C/101/2010 a zároveň poukázal aj na konania 10C/617/2015 a 7C/206/2015, kde skutočnosť, že žalobca nebol pripútaný bezpečnostnými pásmi, zohľadnil spoluzodpovednosť žalobcu v rozsahu 10 %. Následne konštatoval, že takáto odchýlka je podľa súdu z hľadiska výkladu práva prijateľná, keď spoluzavinenie vzhľadom na 17,5 %.

10. Odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie prijal záver, že žalobca spoluzavinil vznik škody tým, že v motorovom vozidle nebol pripútaný bezpečnostnými pásmi. Keďže súd prvej inštancie prijal záver o porušení právnej povinnosti žalobcom a o splnení aj ďalších podmienok pre vznik zodpovednosti žalobcu za škodu, a to vznik škody a existencia príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a porušením právnej povinnosti žalobcu, správne sa zaoberal mierou, akou sa žalobca podieľal na vzniku škody. Nemožno opomenúť, že dopravnú nehodu, pri ktorej došlo ku škode na zdraví, bezpochyby zavinil vodič motorového vozidla hrubým porušením povinnosti vodiča motorového vozidla. I keď strany sporu k tejto skutkovej otázke zaujali rozdielne stanoviská, žalobca tvrdiac, že bol pripútaný bezpečnostným pásom, naopak žalovaný popierajúc túto skutočnosť, je potrebné prisvedčiť správnosti prijatých skutkových záverov súdu prvej inštancie, keď z dôkazov vykonaných v konaní je plne odôvodnený záver, že žalobca v čase dopravnej nehody pripútaný nebol. Je potrebné vychádzať z dôkazov vykonaných v konaní (znalecké dokazovanie, vyšetrovací spis, ktoré plne odôvodňujú prijatý spoľahlivý záver súdu prvej inštancie o porušení povinnosti žalobcu v zmysle ust. § 8 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v spojení s porušením prevenčnej povinnosti v zmysle § 415 OZ). Porovnávajúc mieru zodpovednosti oboch žalobcu a vodiča motorového vozidla na vzniku škody, odvolací súd zastáva názor, že na vzniku škody rozhodujúcou a podstatnou mierou zodpovedá vodič motorového vozidla. Žalobca sa na vzniku škody podieľa podstatne menším rozsahom, pretože porušenie jeho právnej povinnosti nebolo tak závažné ako porušenie povinnosti vodiča motorového vozidla. Odvolací súd preto prijal záver, že žalobca sa podieľa na spoluzodpovednosti za vznik škody v rozsahu 10 % tak, ako ustálili súdy v konaniach pod sp. zn. 7C/206/2015 spolu s rozhodnutím odvolacieho súdu sp. zn. 7Co/90/2020 a v konaní 10C/617/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/98/2020. Tieto rozhodnutia boli prijaté po rozhodnutí sp. zn. 25C/101/2010, a preto s poukazom na neprekvapiteľnosť a predvídateľnosť súdnych rozhodnutí zohľadnil odvolací súd tieto rozhodnutia a za primeranú mieru rozsahu spoluzavinenia žalobcu na vzniku škody považoval jeho 10 % podiel na vzniku škody. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd v napadnutej zamietajúcej časti rozsudku súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 388 zmenil a žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 2.721,90 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.721,90 eur od 13. 02. 2017 do zaplataenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň zaviazal zaplatiť žalovanú žalobcovi zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 1.360,95 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Uvedené sumy predstavujú ešte 7,5 % priznanie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, ako aj zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, keďže odvolací súd dospel k záveru, že žalobca sa podieľa na spoluzavinení len v rozsahu 10 %.

11. Vo vzťahu vo vyhovujúcej časti (I.) rozsudku náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa odvolací súd plne stotožňuje a ako na správne ďalej poukazuje. Keďže odvolací súd dospel k tomu, že rozsudok súdu prvej inštancie je správny, v tejto napadnutej časti a podrobne odôvodnený nepovažuje vo svojom rozhodnutí za nutné v súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP opakovať tie isté dôvody, ktoré sú obsiahnuté v prvoinštančnom rozhodnutí, vrátane citácie právnych predpisov, vzťahujúcich sa na tento prípad. Podľa názoru odvolacieho súdu, sa súd prvej inštancie dôsledne zaoberal všetkými argumentami, ktoré strany sporu v priebehu konania uvádzali. Závery, ktoré súd prvej inštancie prijal, majú oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom z rozhodnutia súdu prvej inštancie je zrejmé, akými myšlienkovými pochodmi sa súd riadil.

12. Vo vzťahu k zvýšeniu sťaženia spoločenského uplatnenia žalobcu o 50 % v zmysle ust. § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z. z. sa so závermi prijatými súdom prvej inštancie plne stotožňuje a na ne odkazuje. Súd prvej inštancie sa v napadnutom rozhodnutí podrobne vysporiadal s tým, akým spôsobom mimoriadne vážne poškodenia zdravia žalobcu zasiahlo do jednotlivých oblastí jeho života, či už vo forme jeho vylúčenia alebo obmedzenia a odvolací súd plne odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie v bodoch 49., 50. a 51. Aj odvolací súd dospel k záveru, že v prípade žalobcu sa

jedná o taký prípad hodný osobitného zreteľa, ktorý plne odôvodňuje zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia o 50 %. Žalobca utrpel v dôsledku dopravnej nehody ťažké poškodenie zdravia v mladom veku XX rokov a toto poškodenie jeho zdravie znamenalo výrazný zásah do všetkých oblastí jeho života. Je potrebné hlavne uviesť, že poškodenie zdravia žalobcu znamená pre neho stratu životných príležitostí po zvyšok jeho života vo všetkých jeho oblastiach, s výrazne obmedzenou kvalitou jeho života. Pokiaľ žalovaný v podanom odvolaní argumentoval, že žalobca jazdí na motorovej štvorkolke, chodí na poľovačky, rybačky a podobne, takáto jeho argumentácia nie je na mieste, keď z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca nepoužíva štvorkolku ako prostriedok pre spestrenie jeho života v rámci záľuby, ale ako občasný možný prostriedok prepravy.

13. Čo sa týka poslednej námietky žalovanej, že pokiaľ ide o samotné bodové ohodnotenie SSU žalobcu, nemôže byť súbežne použitie položky č. 254 a 255, keď sa prikláňal k názoru znaleckej organizácie Forensic.sk. Súd prvej inštancie na pojednávaní konanom dňa 22. 09. 2020 vypočul znalca MUDr. Stanislava Kollára, ako aj znalkyňu MUDr. Caisovú, pričom po vzájomnej konzultácii došli k zhodnému postoju, že by obaja použili položku 254 s bodovým ohodnotením 780 a so zvýšením na 75 %. Súd prvej inštancie správne vychádzal z týchto záverov a správne ich považoval za odborné vyjadrenie. Správne potom ustálil počet bodov, od ktorých bola odrátaná položka č. 255 v rozsahu 910 bodov, ktorá bola priznaná už v konaní vedenom pod sp. zn. 10C/617/2015. Nemožno prisvedčiť názorom žalovanej, že v danom prípade sa jednalo skôr o kolegiálnu dohodu, ako o odborné stanovisko. Tieto jej úvahy sú len hypotetické a ničím nepodložené, keď práve na pojednávaní sa obidvaja znalci dohodli, že na daný prípad je potrebné aplikovať aj položku č. 254.

14. Odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie i vo výroku IV. rozsudku, kde bola žalovaná zaviazaná zaplatiť na účet Okresného súdu Nitra súdny poplatok v sume 2.694,50 eur do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia, pretože v tejto časti je rozsudok súdu prvej inštancie vecne správny.

15. V časti vo výrokoch V. a VI. odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovanú zaviazal zaplatiť trovy štátu na účet Okresného súdu v Nitre 175,41 eur, keďže v dôsledku zmeny rozsudku v zamietajúcej časti bol žalobca v konaní plne úspešný, a preto i pri náhrade trov štátu je potrebné vychádzať z tejto skutočnosti, a preto trovy štátu má znášať žalovaná.

16. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a keďže po zmene rozsudku v zamietajúcej časti bol žalobca v plnom rozsahu úspešný, tak mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu tak pred súdom prvej inštancie, ako aj na odvolacom konaní.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je  
a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,  
b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).